

(המשך מעמוד 35)

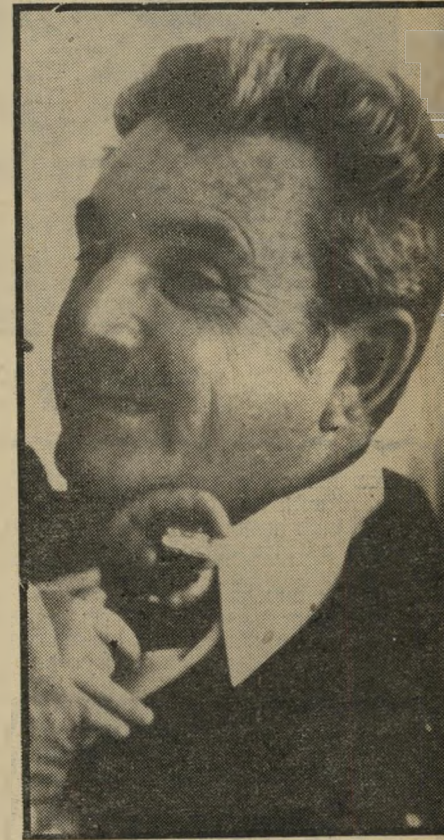
שאינו לה תקציב לדוד מים חמים, וכי על הילדים לרחוץ את ידיהם בחורף ב מים שחוממו בקומקום. אולי יותר מכל תשובה שלילית אחרת, שאותה קיבל יוסף במהלך מאמציו לשיפור מצבם של הילדים האוטיסטים, פגעה בו זו יותר מכל. על יוסף העיקה עוד שאלה, המעיקה על קרוביהם של הילדים האוטיסטים: מדוע זה קרה? הוא ניסה למצוא תשובות לשאלות שהמדענים לא הצליחו להשיב עליהן עד היום.

לפי אחת התיאוריות הרפואיות, הארטיסט הוא יצור חי, שחוויות הקיום ה ראשונות והפרימיטיביות ביותר שלו, ב שנת חייו הראשונה או אפילו ברגעי חייו הראשונים, היו קטסטרופליות. מהרגע שבו פקח התינוק את עיניו הוא קלט רק תחושות זוועה, הרגשות אימה והרדה, עד שנסוג בהדרגה אל עולם מנותק משלו. הרופאים טוענים, כי מיגוון הסיבות להתנהגות האוטיסטית רחב מכדי שאפשר יהיה להבין אותה בצורה חד-משמעית, מה גם שהאוטיסט עצמו אינו עוזר בפיענוח התנהגותו. המדענים חלוקים בדעתם אם מקור המחלה הוא תורשתי-אורגני, ביר לוגי, או רק סביבתי-נפשי.

חנינה

מטעם הנשיא

שמועקה מצטברת זו בליבו, המתין יוסף ברניצקי ליום השישי שעבר. הוא תיכנן את צעדיו בקפידה.

הסב יוסף ברניצקי הודעו מהכתבה על הילדה המפגרת בטלוויזיה. הוא לא רצה לראות את בתו ואת נכדו טובלים, ולא רצה לחיות בעולם ללא עופר, הנכד האהוב. לכן הרג את נכדו והתאבד.

התפרצויות הכאב והזעם שלו, בכל פעם שבקשותיו נדחו, הפאניקה שבה לקה כאשר ראה את הילדה המפגרת בשידור הטלוויזיה (ראה ראיון מיוחד עם ליאורה אביגדור), היו נחלת התקופה שלפני ה החלטה. יוסף ברניצקי החליט לגאול את עופר מהסבל ומן העולם המתנכר והסביבה האדישה, לגאול את בתו ליאורה מפחד די הזמן, המעמס הרב והצער למראה בנה האוטיסט ולגאול את עצמו.

החוק בישראל, כמו במדינות אחרות, אינו מבדיל בין רצח מתוך רחמים לרצח אחר. בגרמניה התנהל לפני כמה שנים ויכוח ציבורי נרחב מאד בגין רופא שהיר דה בפה מלא, כי הרג חולים תשוכי-מרפא, הרופא הועמד לדין. שלא לפירי סוס מודים גם רופאים בארץ בהרג מתוך רחמים. יש העושים זאת בצורה דראסטי, על-ידי מניעת טיפול מחולה חשוך-

נשיקת הבן למרות שילדים אוטיסטים מנותקים ומרוחקים מסביבתם, קשה היה שלא להבחין ביחס המיוחד של עופר לאמו ליאורה. הוא אהב אותי באופן מיוחד, סיפרה השבוע ליאורה והציגה את תמונת הנשיקה שלה ושל בנה.

מרפא, ויש העושים זאת בצורה מתונה יותר, על-ידי מניעת טיפול סעודי ותשוך מתלב. בארץ אירעו כמה מיקרים של הריגה מתוך רחמים. המיקרה הידוע ביותר הוא של גיולה כפרי, שהרגה את בנה המפגרת רני. כפרי הועמדה לדין, אולם ה תביעה הבינה כי אין להאשים אותה ברצח בכוונה-תחילה, סעיף-אישום שעליו אין לשופט שיקול דעת ביחס למידת העו-

הסב התבונן בכתבה בטלוויזיה על הילדה המפגרת ולא רצה שגורל נכדו יהיה דומה. לכן החליט להרוג אותו

נש ושלפיו הוא חייב להטיל מאסר-עור לם. התביעה האשימה אותה בהריגה, סעיף שבו יכול השופט לקבוע את מידת העונש. בית-המשפט הטיל על גיולה כפרי שנת מאסר. נשיא המדינה חנן אותה אחרי ארבעה חודשים שבהם הייתה כלואה.

שלווה של מוות

מ יקרה אחר של רצח-מתוך-רחמים, שהתפרסם לפני כמה שנים, היה של אם אשר הרגה את בנה בן ה-35 שלקה במחלה מאמרת חשוכת-מרפא. הבן החייסר מכאבים והתחנן בפני אימו שתהרוג אותו. האם נענתה לתחינות הבן. היא הועמדה לדין, הואשמה בהריגה ונדונה לשנת מאסר, עם המלצה לחנינה מטעם הנשיא. כל הפרטים האלה לא עניינו את

במדינה

מיפלגות

שלי" באש צולבת

ההצבעה לא פיימה את המחלוקת. היא רק הגבירה אותה

אם סברו חברי מועצת שלי" כי הצבעתם תשים קץ ללבטים שעינו אותם במשך שנה שלמה, הם טעו.

שבוע ימים אחרי שמועצת-שלי" החליטה, בהצבעה חשאית, וברוב של 66 נגד 56, כי מאיר פעיל לא יפנה את מקומו לסעדיה מרציאנו (העולם הזה 2212), נראה העניין כרוחק מסיומו.

שארה של בגין. מעולם לא עמדה מיפלגה בישראל באש צולבת כה מרוכזת כפי שעמדה שלי" השבוע. ההתקפות ניתכו עליה מימין ומשמאל, מלמעלה ומלמטה.

כאשר הציג אורי אבנרי בכנסת ב-קריאת-ביניים שאלה לשרי-האוצר, פנה אליו מנחם בגין בחיך: "גם אני רוצה לשאול אותך שאלה. מה עם הרוטציה בסיעת שלי"?"

בערבי-ראיונות שבהם הופיעו ראשי שלי", וביניהם מאיר פעיל עצמו, הוצגה אותה שאלה שוב ושוב.

העיתונות תקפה את שלי" בלי הרף, יום אחרי יום. חלק מן ההתקפות האלה היו התפרצויות פשוטות של שימחה-לאיד, מפני אנשי ארץ-ישראל השלמה ואויבי מחנה-השלום. לאלה היה זה שבוע של חג, אך גם ידיו שלי", שתמכו בה בעבר, המטירו עליה מאמרי ביקורת וזעם.

"זה יוסף לייאוש!" גם תומכי הרור-טציה נדהמו נוכח עוצמת התגובה של הציבור. הם נוכחו לדעת כי הבעיה, ש היתה עד כה פניס-תנועתית, חרגה לפתע מן התחום הצר של ענייני שלי", הפכה בעייה כלל-לאומית. העובדה שסעדיה מרציאנו הוא בן מישפחת עולי-מארוקו, וכי הפלג שלו בא משכונות-המצוקה, העניקה למחלוקת צביון שלא היה לו מלכתחילה.

אנשי שלי", שהצביעו נגד הרוטציה, לא עשו זאת ביגלל מוצאו של מרציאנו. אולם בדיעבד נסתבר להם כי כך תמכר שים הדברים, וכי שום הסברה אינה מרעילה כדי לשנות רושם זה.

"זה יוסף לייאוש של בני עדות-המזרח. הם יפנו עורף לכל המערכת הפוליטית בישראל, ותהיה לכך תוצאה הרתיאסון לגבי עצם קיום המישטר הדמוקרטי בישראל", אמרה בנימה פסימית אחת ה פעילות המרכזיות של שלי".

עירעור לוועידה. היתה בתגובה לפי חות מחמאה אחת: כל המבקרים טענו כי ציפו ששלי" תצטיין ברמה מוסרית גבוהה בהרבה מזו המקובלת במיפלגות הישראליות.

"העיתונאים כותבים שיש לדרוש משלי" התנהגות אחרת מאשר ממפלגה רגילה", העיר חבר מועצת-שלי", "אולם אותם ה עיתונאים לא מצאו אירעם לנכון להגיד לציבור שיש לשל" איכות מוסרית מיר-חדת".

פרשן פרלמנטרי, שלא הירבה עד כה להחניף לשלי", קבע השבוע כי המצב פוגע ביעילות פעולתה של סיעת שלי", ורמו שיש לכך חשיבות רבה.

המצב גרם ללבטים, שהיו עדיין בעיצומם שבוע אחרי ההצבעה. היו שהצביעו בעד הרוטציה, אך שינו את דעתם למראה ההתפרעות האלימה של הפנתרים בישיבת המועצה, בהיוודע תוצאות ההצבעה. לעור מתם, היו שהצביעו נגד הרוטציה, אך ששינו את דעתם למראה התגובה הציבורית החריפה וההללית.

קבוצה של חברי-המועצה, בהנהגת חברי ההנהלה חיים ברעם, כבר הודיעה כי תערער על החלטה הפני ועידת-התנועה, העומדת מעל למועצה. קבוצה אחרת היר דיעה כי תיאבק בכל כוחה נגד שינוי החלטה, שנתקבלה בהצבעה חשאית ר-דמוקרטית.

קשה היה להינבא איך תסתיים המחלוקת, אך דבר אחד היה השבוע בטוח: היא רחוקה עדיין מסיימה, והיא מסכנת את עצם יכולתה של שלי" למלא את תפקידה.